

behøver ikke at dokumentere, at den kan anvendes vilkaarlig, den er i sig selv vilkaarlig. Naar dernæst det ærede Medlem vilde have Oplysninger om enkelte Tilfælde, vil jeg dog bemærke, at jeg ingenlunde blot har tænkt paa, at man kan komme til at tage for meget, naar man saaledes tager paa det løse, men at man ogsaa for en stor Del Tilfældes Vedkommende, kan komme til at tage meget for lidt. Jeg vilde saaledes kunne anføre Eksempler paa, at store Formuer ere blevne tagne urimeligt lidt med, fordi der ingen Skatteregler var. Man har ikke haft Spor af Forstand paa, hvilke Formuer der var i vedkommende Kommuner; derpaa kan jeg give det ærede Medlem Eksempler, hentede fra Kommuner i Kjøbenhavns Omegn. Der er derfor her ikke Spørgsmaal om Kapitalistinteresser, eller hvad det ærede Medlem nu vil gøre det til, men ganske simpelt kun om sund Fornuft, som efter Tidens Udvikling kræver, at man ikke bliver staaende ved et Skøn, der kunde være godt for 200 Aar siden, og som for Resten nogenlunde kan gaa endnu, men som det dog bliver nødvendigt at give en Regulator.

Ordføreren (Alberti): Det ærede Medlem vil erindre, at det ikke var mig, der talte om Kapitalistinteresser men ham selv. Det forekommer mig, at naar man gør gældende, at Formue- og Lejlighedsskatten er saa vilkaarlig og uretfærdig, skylder man virkelig at anføre positive Eksempler, som vise, hvor den har virket vilkaarligt og uretfærdigt. Men naar det, som det ærede Medlem for Odense (Scavenius) sagde, er for meget at forlange, at man skal fremkomme med disse Eksempler, skal jeg heller ikke for i Dag insistere derpaa, men blot bede de ærede Herrer, naar de atter ville angribe Formue- og Lejlighedsskatten, at have deres Eksempler paa rede Haand, for at vi kunne faa dem drøftede og undersøgte og se, om der virkelig er den store Vilkaarlighed der, som det altid paastaas, men som der aldrig er ført noget Bevis for. Til det ærede Medlem for Odense vil jeg dernæst sige, at jeg ikke tror, at disse Adresser, han talte om — ikke fra en Mængde Kommuner, men fra en Mængde kommunale Foreninger —

skulle forstaa, som han forstod dem. Adresserne gaa ud paa, at disse Foreninger ville have deres Krav gennemførte paa Næringsloven, men naar det ærede Medlem siger, at det er dem ligegyldigt, paa hvilken Lov de blive gennemførte, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at hvis de Bestemmelser, som findes i §§ 4 og 5 i Lovforslaget, saaledes som det foreligger i Landstingets Affattelse, blive vedtagne, vil ikke det være naaet, som disse Foreninger gøre Krav paa; thi disse Foreninger kræve, som naturligt er, at faa en fast Lovregel, som uden Hensyn til kommunale Vedtægter gælde for alle Kommuner.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget Nr. 1 af et Mindretal (K. M. Klausen) til § 1 (se Tillæg B., Sp. 1628).

forkastedes med 70 Stemmer mod 9.

§§ 1 og 2

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 af Flertallet til § 3 (se Tillæg B., Sp. 1628)

vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget Nr. 4 af et Mindretal (Dinesen og Scavenius) til § 4 (se Tillæg B., Sp. 1628)

forkastedes med 73 Stemmer mod 9.

Ændringsforslaget Nr. 3 af Flertallet til samme Paragraf om, at Paragraffen udgaar (se Tillæg B., Sp. 1628),

vedtoges med 73 Stemmer mod 7.

Ændringsforslagene Nr. 5—8 af et Mindretal (Dinesen og Scavenius)

betragedes som forkastede ifølge Afstemning over Ændringsforslaget Nr. 4.